

esort dưới tán dừa biển

Bị hấp hồn bởi vẻ đẹp quyến rũ tĩnh lặng của dừa và biển, vợ chồng ông Daniel (quốc tịch Pháp) đã quyết định góp vốn cùng Công ty Du lịch Bình Thuận cho ra đời Coco Beach Resort (khu du lịch Hải Dương) vào tháng 10-1995. Cũng từ đây đã mở đầu một loại hình dịch vụ du lịch biển cao cấp ăn nên làm ra cho khu vực này. Vừa ra đời, Coco Beach đã thu hút được du khách yêu sự thư giãn dưới những tán dừa, những nhà sàn gỗ xinh xắn biệt lập lợp lá dừa nước với những tiện nghi cao cấp đạt chuẩn ba sao.

Ở đây, dáng tự nhiên của dừa nước tận dụng tối đa, điểm thêm những mảng cỏ xanh và hoa để tạo cảm giác nhẹ nhàng, mát mắt cho du khách. Sau những ngày làm việc căng thẳng, họ có thể đến đây thả mình giữa bãi biển riêng sạch sẽ và tận hưởng các dịch vụ thể thao, giải trí, phục hồi sức khỏe.

Victoria Resort (1997) được thiết kế theo phong cách cổ kính của kiến trúc Pháp. Trong khuôn viên rộng 7ha 50 phòng nghỉ được xây thành những ngôi nhà mái tranh với phần trang trí nội thất hợp hồn bất kỳ du khách khó tính nào. Hồ bơi nước ngọt có hẳn một quầy bar độc đáo được thiết kế chìm trong nước. Khi cảnh trời chập choạng tối, bãi biển ở đây được thắp sáng đèn và những ánh đuốc rực cháy suốt đêm dọc theo tất cả các lối đi. Ngoài dừa ở đây còn trồng thêm nhiều loại cây ăn trái.

Palmira Resort rộng 2ha thì có một phong thái khác, với 12 căn biệt thự gọn gàng chứa khoảng 140 khách. Các khối bê tông cốt thép được che phủ bằng mây, gỗ sang trọng. Sân vườn được chăm chút kỹ lưỡng, bày trí một chiếc xe bò thô sơ bên chiếc đèn cổ hay một chiếc xe jeep cũ kỹ của Mỹ thời chiến tranh...

Làng tre (Bamboo Village) được hình thành trong một diện tích khá khiêm tốn (0,7ha). Những ngôi nhà nghỉ mát hình bát giác, lục giác ẩn tượng với nguyên liệu chính toàn là tre được gia công sắc sảo, cả nội thất bên trong cũng là tre. Chỉ được phong hai sao nhưng làng Tre khá nổi tiếng trong khu vực này bởi nét mộc mạc của tre nứa. Ở đây những thứ rất nhỏ nhất như chiếc bàn ăn được thiết kế đậm sắc biển với bề mặt phủ một lớp cát mịn điểm vò ốc, sò biển. Hầu hết khách vào làng Tre đều mang về nhưng ấn tượng tốt đẹp. Những người vào lập làng Tre cho biết: "Dù nguyên liệu hết sức đơn sơ, mộc mạc nhưng kinh phí xây dựng cao vì làm bằng thủ công và phải thường xuyên chống mối mọt xuống cấp".

Một "đại gia" mới xuất hiện ở đây là Saigon Muine Resort (liên doanh của Saigon Tourist với Công ty Du lịch Bình Thuận), với thiết kế mở vừa hiện đại vừa dân tộc. Ngôi ở bất kỳ một góc nào trong Resort này cũng có thể nghe tiếng rì rào của sóng vỗ và nhạc điệu phát ra từ những chiếc chuông gió làm bằng tre mộc mạc...

Sự sang trọng của Resort đã làm cho không ít du khách nội địa e dè, đi ngang chỉ dám ngoái chứ chưa dám bước chân vào vì sợ bị "cửa cổ". Một doanh nghiệp du lịch ở TPHCM nhận xét "Ngoài những dịch vụ chung gần như giống nhau, các Resort lo đầu tư chăm chút từng nét riêng lạ để đáp ứng gu của du khách "Theo một số chủ Resort, khi mới khai chương phân đông là khách quốc tế đến, nhưng dần dần khách khách nội địa và khách quốc tế ngang nhau. Ở làng tre giá thuê là 41-52 USD/Phòng đôi và 65-75/phòng gia đình riêng, khách balô 13USD/người. Victoria:150USD/phòng. Còn Palmira 49USD/phòng đôi và 59USD/phòng gia đình. Thường các nơi giảm 20-30% cho các công ty lữ hành đưa khách đến thường xuyên.

Khách đến nghỉ dưỡng phân ra hai mùa rõ rệt, ngoài mùa cao điểm (bắt đầu từ tháng 10 đến tháng năm năm sau) còn lại là mùa thấp điểm. Nhiều Resort đã tạo giá mềm cho các ngày thường trong tuần và mùa thấp điểm như Palmira 180.000-250.000đồng/người (phòng gia đình) và 295 đồng/người (Phòng đôi). Sau mấy năm hoạt động mỗi nơi đều có được nguồn khách riêng khách quen như Saigon Mũi Né hiện đã ký hợp đồng hơn 40 hãng lữ hành trong và ngoài nước.

Yên tĩnh là tiêu chuẩn hàng đầu bắt di bắt dịch trong kinh doanh loại hình Resort. Cái hay là ở các Resort là khi lấp đầy khách mà vẫn không tạo sự ồn ào. Ông Trần Thịnh - giám đốc Sở thương mại - du lịch tỉnh Bình Thuận - cho biết nhiều thành phần kinh tế đã đầu tư 600 tỉ đồng để cải tạo bờ biển, biến du lịch nghỉ ngơi ven bãi biển trở thành ngành kinh tế mũi nhọn của Bình Thuận. Nhờ vậy tổng doanh thu từ du lịch tăng vọt từ 15tỉ đồng năm 1995 lên 125 tỉ đồng (2000), trong đó doanh thu từ các khu Resort Phan Thiết - Mũi né chiếm 90%.